Tallorahwa maja-piddaminne.

Halwaste petu nink waisid tallo-assemid nâeme, parrako Jummal! wâga saggede. Mitman paigan om waiste nink kehwa tallude arw suremb kui hâ nink nõuka tallude arw. Sârane sant tallo om jo kawpest tutta ommist laggonuist nink kokkowajanuist honist, mes ossast kakkenu kattussega, ehk kohhalt ilma kattusseta omma, korrato aija nink kassimata murroga, kun põllotõ riista põhho- nink assu-hunnikide al weddelewa. Sâal nâttas latsi pool allaste musta, ârrakakkenu hamme wâel istwat; zea zongiwa murro; kaiw om sissesaddanu nink kokkowajonu nink wâikessen kartohwli- nink oa-aijan omma loma haina sisse ârrauppunu. Üts ossa nurme om puusta; rõa omma arwa nink wâiko pâijega, kaste- nink robbi-hainatse nink kahro-karatse; tõu-willi om hâddast haina sissest nâtta. Kessanurme pâal om perremees omma wâikesse kõhheto hobbese polel sõõmajal (prokosti ajal) eest wallale laskku, et se kaugamba adra een ei jõwwa hõljuda. Sâal nârrip sis se jõwweto ellai põllo weren haina nink perremees om seni kõttuli maan; — mõts-maa omma ammust ajast

paljas ajetu nink sâal ei olle muud nâtta kui paljast nink ârralahjonu sõtu; nidu omma mâtliggatse nink paijo-wõissoga ârrakassunu. Süggisel ei jõwwa perremees ennamb kui ennege ütte wâikest ossa ommast wõllast walla-magazini ârramassa. — Eggaüts tijap, mârane õnneto ots sâratse majapiddamissele, nink mes suur kahjo sest mõisale nink walla-koggodussele tullep, ja kuis õnneto sâratside waiste perremeeste nink neide naiste ja laste ellokõrd nink pâlw om. Ent mes ütlep kûl üts sârane perremees omma waisusse sû ollewat? — Temma ütlep: mul es olle üttege õnne ei ka kõrdaminnemist; mulle tulli üts wilja-hukkaminneminne tõise perran; mõisa orjus olli ûlli suur nink rânk, ja temma kaibap weel mu willitsuste ûlle. Ent selle wasta kostetas tâlle: „sinna ollet mõistmatummal nink rummalal wisil majapiddanu; sinna ei olle omme nurmi ni kõrraperrast nink sel ajal harrinu, kui sûndi; süggisel ollet sinna üttest ladast tõiste hulknu nink neid hobbesid, mes sinna ommast essast perrandasid, ni kawwa tõiste wasta ârrawahhetanu, kunni sulle üts wanna hobbese-kont kâtte jâije; — sinna ollet ajastajal hâddast kümnedat jaggo ommast nurmest wâitanu.“

Ent lâkkem tûk maad eddesi, et meije ûlle ütte hâste petu tallo-maja nâggemisseset wõisse rõmo tutta. — Kui meije ûlle ütte tassatse nink kigest wõissust puhhastedu nidu ollime lânnu, mes pâal ennege mõnni pu arwaste siin nink sâal

Tarto- ja WÃƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1841, lk. 17